

РЕШЕНИЕ

№ 898

гр. София, 12.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 77 състав,
в публично заседание на 25.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Баева

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **2906** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (З.).

Образувано е по жалбата на „Оркун интернешънъл транспорт“ със седалище и адрес на управление [населено място], У., срещу Заповед № РД-14-644/16.02.2023 година на Началника на Отдел „Контрол“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която е наложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение на моторно превозно средство м. „М.“ с рег. № РЕХ923 с прикачено към него ремарке TIRSAN с рег. № 34АСН992 до заплащане на наложена глоба с наказателно постановление и осигуряване на водач, на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и „г“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от З..

Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като постановена при допуснати съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон. Твърди, че заповедта не съдържа необходимите реквизити и не е представена в превод на турски език за връчване. Моли съда да отмени оспорената заповед. Претендира направените пред инстанцията съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не изпраща представител. В писмено становище от 17.01.2024 година излага подробните си съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед.

Ответникът не изпраща представител. В писмено становище от 27.03.2023 година

изразява становище за законосъобразност на обжалваната заповед. Прави възражение за прекомерност на изплатеното адвокатско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните в хода на административното и съдебното производство писмени документи, приема за установено от фактическа страна следното :

Между страните няма спор, а се и установява от представеното свидетелство за регистрация, че моторно превозно средство м. „М.“ с рег. № РЕХ923 с прикачено към него ремарке TIRSAN с рег. № 34АСН992 е собственост на жалбоподателя.

С Акт за установяване на административно нарушение № 00190/15.02.2023 година е започнало административнонаказателно производство срещу А. С. от Република Турция затова, че водачът не притежава сертификат по чл. 57, ал. 5 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари (Наредбата), както и че за 24 часовия период от 14,40 часа на 10.02.2023 година до 14,40 часа на 11.02.2023 година, при управление на моторно превозно средство м. „М.“ с рег. № РЕХ923 с прикачено към него ремарке TIRSAN с рег. № 34АСН992, не е използвал почивка от минимум 9 последователни часа.

Въз основа на акта е издадено Наказателно постановление № 42-0005432/16.02.2023 година.

Със Заповед № РД-14-644/16.02.2023 година Началникът на Отдел „Контрол“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, е наложил принудителна административна мярка - временно спиране от движение на моторно превозно средство м. „М.“ с рег. № РЕХ923 с прикачено към него ремарке TIRSAN с рег. № 34АСН992 до заплащане на наложената глоба с наказателно постановление и осигуряване на водач, на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и „г“ и чл. 106а, ал. 1, т. 4, б. „б“ от З..

Заповедта не е връчена на жалбоподателя, поради което подадената на 02.03.2023 година от собственика на автомобила жалба е допустима за разглеждане.

Заповедта е издадена от компетентен орган – Началника на Отдел „Контрол“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С., оправомощен със Заповед № РД-08-30/24.02.2020 година на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“ – С., арг. чл. 107, ал. 1 от З..

Принудителната административна мярка „временно спиране от движение на моторно превозно средство“ е наложена на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б.б. „в“ и „г“ от З. затова, че водачът не притежава сертификат по чл. 57, ал. 5 от Наредбата, както и че водачът на моторното превозно средство няма постоянен адрес на територията на Република България, а с Наказателно постановление № 42-0005432/16.02.2023 година му е наложена глоба в размер на 2 500 лева.

Принудителната административна мярка „Временно спиране от движение на моторно превозно средство“, с което се извършва международен превоз на товари се налага, когато превозното средство се управлява от водач, гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, който не отговаря на изискванията на чл. 7а, ал. 4 от З. - до заплащане на наложената с наказателно постановление глоба за извършеното нарушение и осигуряването на водач, който е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4, както и, когато нарушителят няма постоянен адрес на територията на Република България - до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение, арг. чл. 106а, ал. 1, т. 3, б.б. „в“ и „г“ от З..

В конкретния случай безспорно е установено, че моторното превозно средство е управлявано от А. С. без сертификат за водач по чл. 57, ал. 5 от Наредбата, както и при неспазване на изискванията за почивка, за които нарушения е издадено наказателно постановление. Безспорно установено е, че водачът е турски гражданин и няма постоянен адрес на територията на Република България.

С оглед на горното са налице предпоставките по чл. 106а, ал. 1, т. 3, б.б. „в“ и „г“ от З. за налагане на принудителна административна мярка „Временно спиране от движение на моторното превозно средство“.

Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че е нарушено правото му на защита, тъй като не владее български език.

Производството по налагане на принудителна административна мярка следва да се квалифицира като вид административнонаказателно производство, с оглед засягане правото на собственост в резултат на извършено административно нарушение, за което са приложими правилата на АПК. Административното производство се провежда на български език, арг. чл. 14, ал. 1 от АПК, като на лицата, които не владеят български език, могат да се ползват от родния си или друг, посочен от тях език, като в тези случаи се назначава преводач, арг. чл. 14, ал. 2 от АПК.

В конкретния случай производството се е провело на български език, което представлява нарушение. Доколкото обаче засегнатият от мярката търговец е узнал за нея и е упражнил правото си на защита пред националния съд, като не е поискал назначаването на преводач, съдът намира, че допуснатото нарушение не може да се квалифицира като съществено. Правото на защита на дружеството е упражнено в пълна степен.

Отделно от това приложение следва да намери разпоредбата на чл. 1, т. 3 от Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20 октомври 2010 година относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство съгласно която, когато законодателството на държава-членка предвижда налагането на санкция за леки нарушения от страна на орган, различен от съд с компетентност по наказателноправни въпроси, и когато налагането на такава санкция може да бъде обжалвано пред такъв съд, настоящата директива се прилага единствено за производството по обжалване пред този съд.

Съдът намира, че липсата на посочване на адресата на акта не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение, с оглед посочване, както в обстоятелствената, така и в разпоредителната част на заповедта на моторното превозно средство. Това дава възможност на собственика му да упражни правото си на защита, като обжалва заповедта.

С оглед на изложеното съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му, поради което жалбата срещу нея следва да се отхвърли.

Ответникът не е претендирал присъждане на разноски, поради което такива не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Оркун интернешънъл транспорт“ със седалище и адрес на управление [населено място], У., срещу Заповед № РД-14-644/16.02.2023 година на Началника на Отдел „Контрол“ в Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – С. при Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация“, с която е наложена принудителна административна мярка - временно спиране от движение на моторно превозно средство м. „М.“ с рег. № РЕХ923 с прикачено към него ремарке TIRSAN с рег. № 34АСН992 до заплащане на наложената глоба с наказателно постановление и осигуряване на водач, на основание чл. 106а, ал. 1, т. 3, б. „в“ и „г“ от Закона за автомобилните превози.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

СЪДИЯ: